

Трудолюбивъ е колко-то него, нъ братъ ви е по-миренъ отъ моя. — Обычяте ли да ся возите? — Обычамъ да ъздж. — Ъзди ли братъ ви чисто колко-то въсъ? — Ъзди по-часто отъ мене. — Ъздили ли е (est-il allé à cheval)? нѣкога братъ ви? — Никога не е ъздили. — Ъздили ли (avez-vous été à cheval?) завчера? — Ъздили днесъ. — Обычяте ли да пхтувате? — Обычамъ да пхтувамъ. — Обычяте ли да пхтувате зимъ? — Не обычамъ да пхтувамъ зимъ, обычамъ да пхтувамъ пролѣтъ (au printemps) и есенъ. — Добро ли е пхтуваніе-то пролѣтъ? — Пхтуваніе-то е добро пролѣтъ и есенъ, нъ е лоше (il fait mauvais voyage) зимъ и лѣтъ. — Пхтували ли сте нѣкога зимъ? — Пхтувалъ съмъ много-пхти зимъ и лѣтъ. — Пхтува ли братъ ви чисто? — Не пхтува вече; пхтувалъ е другъ-пхть много (beaucoup autrefois). — Кога обычяте да ъздите? — Обычамъ да ъздж зарань. — Ходили ли сте въ Лондонъ? — Ходилъ съмъ. — Поминува ли чловѣкъ добрѣ тамо? — Поминува добрѣ, нъ скажо. — Живѣ ли чловѣкъ скажо въ Парижъ? — Живѣ добрѣ, а не скажо. — Обычяте ли да пхтувате въ Францижъ? — Искамъ да пхтувамъ тамо, зачто-то тамо ся намират добри чловѣци (de bonnes gens). — Обычя ли приятель ви да пхтува въ Холландіжъ? — Не обычя да пхтува, зачто тамо чловѣкъ лоше живѣе. — Обычяте ли да пхтувате въ Италијъ? — Обычамъ да пхтувамъ тамо, зачто-то чловѣкъ тамо добрѣ живѣе, и зачто-то (et qu') намира чловѣкъ тамо, добры хора, нъ пхтища-та не сѫ толкова добры. — Обычять ли Англичанин-тѣ да пхтувате въ Испанијъ? — Обычять да пхтуватъ, нъ пхтища-та имъ ся видятъ (mais ils trouvent les chemins) много лоши. — Какво е врѣмѧто? — Много е добро врѣмѧ-то. — Има ли вѣтъръ? — Има силенъ вѣтъръ. — Вчера имаше ли бурїжъ? — Вчера имаше голѣмъжъ (beaucoup) бурїжъ.

Упражненіе 135-о.

Отиввате ли на тѣржище тѣзъ сутрини? — Отиввамъ, ако не хване (ne fait pas d') буря. — Мѣрите ли да идете въ Францижъ тѣзъ годиниже (cette année)? — Мѣрж да идж, ако не е много лоше врѣмѧ-то. — Ревни ли ви ся (aimez-vous) да идете пѣшиакъ? — Не ми ся ревни да идж пѣшиакъ, ревни ми ся обаче да ся возж (aller en voiture) кога-то пхтувамъ. — Искате ли да идете пѣшиакъ? — Нещж да идж пѣшиакъ, зачто-то съмъ уморенъ. — Какво е врѣмѧ-то? — Гѣрми. — Грѣе ли сльн-це? — Нѣма сльн-це, мѣглияво е. — Чуюете ли грѣмотевицъ-тѣ? — Чуюж иж. — Хубаво ли е врѣмѧ-то (fait il beau)? — Има голѣмъ вѣтъръ и голѣмъж грѣмотевицъ. — За кого приказахте? — Приказахмы за въсъ. — Похвалихте ли ны? — Не ви похвалихмы, укорихмы ви. — Зачто ны укорихте? — Зачто-то не прѣговаряте добрѣ. — За кого хортувахъ братието ви? — Хортувахъ за книги-тѣ му, за кони-тѣ му и за кучета-та му. — Что правите вечеръ. — Работж чтомъ вечерямы. — А (et) что правите послѣ (ensuite)? — Послѣ спѣ. — Кога піете? — Піш чтомъ ямъ. — Кога спите? — Сиж чтомъ вечерямы. — Хортувахте ли на тѣровцы-тѣ? — Хортувахъ имъ. — Что рекохж? — Трѣгнхж безъ да рѣкжть нѣчто. — Можете ли да работите безъ да хортувате? — Можж да работж, нъ не и да (mais non pas) учж французскій языжъ безъ да хортувамъ. — Искате